

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria1@kolegium-odwolawcze.katowice.finn.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO/OŚ/428/448/13553/17/KK

Katowice, dnia 24 maja 2019 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj.: Dz. U. z 2018 r. poz. 570), oraz art. 138 § 1 pkt. 2w związku z art. 105 § 1 (tj. Dz. U. 2016 r., poz. 23 z późn. zm., dalej jako: „k.p.a.”) oraz art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017r. poz. 935),

po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez 1) Gminę Żory, zawartego w piśmie z dnia 25 sierpnia 2017 r.; 2) Skarbu Państwa- reprezentowanego przez Prezydenta Miasta Żory, zawartego w piśmie z dnia 16 sierpnia 2017r., uzupełnionego pismem z dnia 21 maja 2019r.; 3) Magdalenę Ziębę zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., 4) Justynę Ziębę zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r, 5) Leszek Ziębę zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., 6) Krzysztofa Ziębę zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., 7) Grażynę Wilk i Leszka Wilk zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., 8) Kamila Wyglendę (Wyglenda), zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r, 9) Zbigniewa Krzyżkowskiego zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., 9) Elżbietę Krzyżkowską zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., 10) Natalię Krzyżkowską, zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., 11) Michała Świerkota zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., 12) Jana Świerkot i Marię Świerkot zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r, 13) Władysława Łukasiewicza zawartego w piśmie z dnia 14 sierpnia 2017r., 14) Józefa Wiktorzaka, zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r, 15) Grzegorza Czech, zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., 16) Ad Acta Sp. z o.o., z siedzibą: ul. Węglowa 11, 44-240 Żory, zawartego w piśmie z dnia 25 sierpnia 2017r.; 17) Przedsiębiorstwo EKO-JAS Sp. z o.o. z siedzibą: ul. Węglowa 11, 44-240 Żory, zawartego w piśmie z dnia 25 sierpnia 2017r.; 18) Franciszka Ancygier, przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa „Ancygier” Franciszek Ancygier z siedzibą: ul. Szybowa 17, 44-240 Żory, zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., 19) Zakład Produkcji Ciepła „Żory” Sp. z o.o. z siedzibą: ul. Węglowa 11, 44-240 Żory, zawartego w piśmie z dnia 25 sierpnia 2017r.; 20) Przedsiębiorstwo GAMP Sp. z o.o. z siedzibą: ul. Węglowa 11, 44-240 Żory, zawartego w piśmie z dnia 25 sierpnia 2017r.; 21) GEO-WIERT Sp. z o.o. z siedzibą: ul. Węglowa 11, 44-240 Żory, zawartego w piśmie z dnia 25 sierpnia 2017r.; 22) Przedsiębiorstwo „EKO-BUD” Sp. z o.o. z siedzibą: ul. Węglowa 5, 44-240 Żory, zawartego w piśmie z dnia 25 sierpnia 2017r.; 23) Krystiana Zdziebło, przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą WĘGLOBUD Krystian Zdziebło z siedzibą: ul. Węglowa 8, 44-240 Żory, zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r; 24) EKO-ŻORY Sp. z o.o. z siedzibą: ul. Węglowa 11, 44-240 Żory, od decyzji wydanej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Racibórz przez Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa Urzędu Miasta Racibórz z dnia 27 lipca 2017 r., Nr 90/2017, znak: OS.6220.10.2017 w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa linii technologicznej do przetwarzania komunalnych osadów ściekowych i innych odpadów organicznych metodą FuelCal w celu wyprodukowania nawozu mineralno – organicznego lub polepszacza gleby w Żorach – Roju”, zlokalizowanego na działce ewidencyjnej nr 1354/150, obręb Rój k.m. 9 przy ul. Węglowej 1 w Żorach.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu: Kamila Koziara (sprawozdawca)
Członkowie: Robert Nowicki
Anna Kajzerek

na posiedzeniu w dniu 24 maja 2019 r.

orzekło

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i umorzyć postępowanie organu pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 27 lipca 2017 r., Nr 90/2017, znak: OS.6220.10.2017 orzeczono jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Od decyzji tej odwołania wniosły strony opisane na wstępie niniejszej decyzji zarzucając wydanej decyzji szereg uchybień, tj. m.in. wydanie decyzji z pominięciem nałożenia na inwestora obowiązku sporządzenia analizy porealizacyjnej, która pozwoli ocenić funkcjonowanie i oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie dłuższej eksploatacji. Nadto w decyzji nie doprecyzowano warunków korzystania ze środowiska podczas rozładunku odpadów, nie określono bowiem sposobu rozładunku odpadów do muldy. Odwołujący podnieśli także, iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia będzie stwarzała zagrożenie dla środowiska naturalnego oraz mieszkańców dzielnicy Rój.

Organ I instancji przekazał ww. odwołania wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2018r., nr sprawy: SKO/OŚ/428/448/13553/17/KK Kolegium wezwało jednego z odwołujących tj. Skarb Państwa- reprezentowany przez Prezydenta Miasta Rybnika do wykazania interesu prawnego do występowania w charakterze strony tego postępowania. W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 23 kwietnia 2008r., znak: Ek-I.6220.40.2016r., działający z upoważnienia Prezydenta Miasta Rybnika, Naczelnik Wydziału Ekologii Urzędu Miasta Rybnika oświadczył, iż postanowieniem z dnia 16 marca 2017r., Kolegium wyłączyło Prezydenta Miasta Rybnika od załatwienia przedmiotowej sprawy z uwagi na okoliczność, iż właścicielem nieruchomości na którą przedmiotowe przedsięwzięcie miało oddziaływać – tj. działkę nr 925/56 był Skarb Państwa- Kierownik Urzędu Rejonowego w Rybniku – reprezentowany przez Prezydenta Miasta Rybnika. Odnosząc się do brzmienia art. 74 ust. 3a ustawy w/w podmiot wyjaśnił, iż działka oznaczona nr 925/56 nie graniczy bezpośrednio z działką na której inwestor zaplanował realizację przedsięwzięcia, jest ona bowiem oddzielona od tej działki przez inną nieruchomość.

Pismem z dnia 11 lutego 2019r. nr sprawy jw. Kolegium ponownie wezwało w/w Odwołującego o przedłożenie wypisów z rejestru gruntów oraz odpisu z księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości oznaczonej jako działka nr 925/56, a także o udzielenie wyjaśnień i przedłożenie stosownych dokumentów celem wykazania przejęcia przez Prezydenta Miasta Rybnika kompetencji przysługujących poprzednio Kierownikowi Urzędu Rejonowego w Rybniku. W odpowiedzi na powyższe wezwanie Kolegium, w piśmie opatrzonym datą 21 lutego 2019r., znak: Ek-I.6220.40.2016 działający z upoważnienia Prezydenta Miasta Rybnika, Naczelnik Wydziału Ekologii Urzędu Miasta Rybnika oświadczył, iż: wypis z rejestru gruntów dla działki nr 925/56 obręb Żory Rój został przesłany wraz z całością dokumentacji do organu wyznaczonego tj. Prezydenta Miasta Racibórz; Prezydent Miasta Rybnika na podstawie przepisu art. 92 ustawy o samorządzie

powiatowym - jest organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami

Pismem z dnia 11 lutego 2019r., nr sprawy SKO.OŚ.428/448/13553/17/KK Kolegium wystąpiło do Prezydenta Miasta Żory z prośbą o przedłożenie wypisu z rejestru gruntów oraz odpisu z księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości oznaczonej jako działka nr 925/56 obręb Żory-Rój. Przy piśmie działającej z upoważnienia Prezydenta Miasta Żory, Naczelnik Wydziału Inżynierii Środowiska Urzędu Miasta Żory z dnia 11 marca 2019r., znak: IS.6220.33.2016.EW załączono odpis zwykły księgi wieczystej nr GL1X/00009471/5, stan na dzień 28 lutego 2019r., oraz wypis z rejestru gruntów dla działki oznaczonej nr 925/56, według stanu na dzień 8 marca 2019r.

Pismem z dnia 16 maja 2019r., nr sprawy jw., Kolegium wystąpiło do Prezydenta Miasta Żory – jako stacio fisci Skarbu Państwa o udzielenie wyjaśnień na okoliczność potwierdzenia przez w/w organ odwołania z dnia 16 sierpnia 2017r, złożonego w imieniu Skarbu Państwa przez Prezydenta Miasta Rybnika. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustaliło bowiem, że Prezydent Miasta Żory jako stacio fisci Skarbu Państwa – jest organem reprezentującym Skarb Państwa w przedmiotowym postępowaniu.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie Kolegium, w piśmie z dnia 21 maja 2019r., znak: IS.6220.33.2016.EE Prezydent Miasta Żory działając jako stacio fisci Skarbu Państwa oświadczył, że potwierdza wniesione przez Prezydenta Miasta Żory w imieniu Skarbu Państwa – odwołanie Prezydenta Miasta Rybnika zawarte w piśmie z dnia 16 sierpnia 2017r. – od opisanej na wstępie decyzji Prezydenta Miasta Racibórz z dnia 27 lipca 2017 r., Nr 90/2017, znak: OS.6220.10.2017.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zważyło, po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, co następuje.

Przede wszystkim Kolegium wskazuje, że w zakresie podstawy procesowej niniejszego rozstrzygnięcia w dniu 1 czerwca 2017 r. weszła w życie nowelizacja kodeksu postępowania administracyjnego, dokonana poprzez art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (tj. Dz. U. 2017 r. Poz. 935). Ustawa nowelizująca zawiera przepisy przejściowe. W zakresie procedury administracyjnej przepisem tym jest art. 16, który stanowi, że do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 (czyli przepisy kodeksu postępowania administracyjnego), w brzmieniu dotychczasowym, z tym, że do tych postępowań stosuje się przepisy art. 96a-96n ustawy zmienianej w art. 1. W przedmiotowej sprawie zatem, w postępowaniu odwoławczym toczącym się przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania administracyjnego w brzmieniu dotychczasowym tj. sprzed ww. nowelizacji, bowiem wszczęcie postępowania w sprawie nastąpiło przed 1 czerwca 2017r.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 1 stycznia 2018 r. na mocy art. 509 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566 z późn. zm.). Ustawa ta, w zakresie dotyczącym przepisów zmieniających ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., stosownie do brzmienia art. 574 tej ustawy. Obowiązujący w tej dacie przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne przewidywał, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanych na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz decyzji, przed wydaniem których przeprowadza się ponowną ocenę oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 509 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – to jest ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Wyżej zacytowany

przepis przejściowy przewidywał zatem bezpośrednie stosowanie nowego prawa m. in. w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją organu pierwszej instancji.

Zauważyć jednak należy, że przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne został znowelizowany art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 710). Na mocy tej nowelizacji – art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne otrzymał brzmienie: „1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, 1566 i 1999), stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r.” Art. 1 pkt 2 lit. b ww. nowelizacji dodał również do art. 545 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Przepisy art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 1b. Do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 428 nie stosuje się.” Ustawa z dnia 28 lutego 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, to jest z dniem 26 kwietnia 2018 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 2 lit. c oraz lit. d, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018 r.

W świetle wyżej przywołanego przepisu przejściowego, zamieszczonego w ustawie z dnia 28 lutego 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 28 lutego 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, za wyjątkiem znowelizowanych tym aktem prawnym przepisów art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, które obowiązują w brzmieniu nadanym ww. nowelizacją.

Kolegium wskazuje zatem, że niniejsza sprawa toczy się w oparciu o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj.: Dz.U z 2017 r., poz. 1405 z późn. zm., dalej jako „ustawa”), w poniższym brzmieniu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 71 w/w ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko

Przedmiotowe przedsięwzięcie zakwalifikowano w oparciu o § 3 ust. 1 pkt. 80 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r., w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U z 2016 r. Poz. 71) jako instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.

Przepis art. 73 ust. 1 ustawy stanowi, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 23 oraz art. 72 ust. 1a ustawy, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a w/w artykułu. W myśl art. 72 ust. 3 ustawy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

Stosownie do postanowień art. 74 ust. 1 ustawy, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b;
- 3a) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej oraz przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
- 5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską;
- 6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, wydany przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie

realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a-1c;

- 7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;
- 8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 220, 791 i 1089).

W myśl ust. 1a w/w przepisu, jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których stwierdzono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, kopię mapy ewidencyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przedkłada się wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których nie stwierdzono obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, kopię mapy ewidencyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przedkłada się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie stało się ostateczne. (ust. 1b w/w przepisu).

W myśl ust. 2 w/w artykułu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

Jeżeli liczba stron postępowania:

- 1) o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
 - 2) w sprawie uchylecia lub zmiany, stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia decyzji, o której mowa w pkt 1, lub wznowienia postępowania w sprawie tej decyzji
- przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 3 w/w przepisu).

Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem. (ust. 4 w/w przepisu).

Zgodnie z treścią przepisu art. 75 ust. 1 ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska - w przypadku:
 - a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
 - dróg,
 - linii kolejowych,
 - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
 - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,

- Zgodnie z treścią przepisu art. 75 ust. 1 ustawy z 2008 r., organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:
- 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska - w przypadku:
 - a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
 - dróg,
 - linii kolejowych,
 - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
 - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
 - sztucznych zbiorników wodnych,

- obiektów jądrowych,
 - składowisk odpadów promieniotwórczych,
 - b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych,
 - c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,
 - d) zmiany lasu, nie stanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,
 - e) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,
 - f) inwestycji w zakresie terminalu,
 - g) inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,
 - h) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć wymienionych w lit. a-g, i oraz j,
 - i) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;
 - j) przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji,
 - k) napowietrznych linii elektroenergetycznych lub stacji elektroenergetycznych będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;
 - r) elektrowni wiatrowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961);
- 1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska - w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej i inwestycji towarzyszących realizowanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 2) starosta - w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;
- 3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych - w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny;
- 4) wójt, burmistrz, prezydent miasta - w przypadku pozostałych przedsięwzięć.
- Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 2 – 7 w/w artykułu
- sztucznych zbiorników wodnych,
 - obiektów jądrowych,
 - składowisk odpadów promieniotwórczych,
 - b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych,
 - c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,
 - d) zmiany lasu, nie stanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,
 - e) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,
 - f) inwestycji w zakresie terminalu,
 - g) inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,
 - h) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć wymienionych w lit. a-g, i oraz j,

- i) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;
 - j) przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji,
 - k) napowietrznych linii elektroenergetycznych lub stacji elektroenergetycznych będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;
 - r) elektrowni wiatrowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961);
- 1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska - w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej i inwestycji towarzyszących realizowanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
 - 2) starosta - w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;
 - 3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych - w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny;
 - 4) wójt, burmistrz, prezydent miasta - w przypadku pozostałych przedsięwzięć.

Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 2 – 7 w/w artykułu

Przepis art. 62a ust. 1 ustawy stanowi, że karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

- 1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
- 2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,
- 3) rodzaju technologii,
- 4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
- 6) rozwiązaniach chroniących środowisko,
- 7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
- 8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- 9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,
- 10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej,
- 11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- 12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,

- 13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,
14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

- z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

W myśl ust. 2 w/w przepisu, kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Przepis art. 63 ust. 1 ustawy stanowi, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:

1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:

a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,

b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,

d) emisji i występowania innych uciążliwości,

e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,

f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,

g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;

2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:

a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,

b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,

c) obszary górskie lub leśne,

d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,

e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,

f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,

g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,

h) gęstość zaludnienia,

i) obszary przylegające do jezior,

j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,

k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;

3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:

- a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
- b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
- c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
- d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
- e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
- f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

W myśl ust. 2 w/w przepisu, postanowienie wydaje się również, jeżeli organ nie stwierdzi potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Ust. 2a. w/w przepisu przewiduje, że w postanowieniu, o którym mowa w ust. 2, organ może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działania, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b.

W myśl ust. 3 w/w przepisu, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza się obligatoryjnie, jeżeli:

- 1) możliwość realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, jest uzależniona od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 2) z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

Przepis art. 64 ust. 1 ustawy określa, że postanowienia, o których mowa w art. 63 ust. 1 i 2, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-23;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

W myśl ust. 2 w/w przepisu, organ zasięgający opinii przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu

ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1731 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 1566) w zakresie zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 2 oraz art. 38 tej ustawy, zwanej dalej "inwestycją w zakresie terminalu", dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1377, 1381 i 1566), dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1812 oraz z 2017 r. poz. 635 i 1566) oraz dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. poz. 820).

W myśl ust. 3 w/w przepisu, organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Ust. 3a w/w przepisu stanowi, że opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska lub organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b.

Przepis art. 84 ust. 1 ustawy stanowi z kolei, że w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W myśl ust. 2 tego artykułu charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy z 2008 r., decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 pkt. 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Przepis art. 19 k.p.a. stanowi z kolei, że organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej.

Zgodnie natomiast z brzmieniem przepisu art. 105 § 1 k.p.a., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Z akt sprawy wynika, że pismem z dnia 29 września 2016r. inwestor wystąpił do organu I instancji tj. Prezydenta Miasta Żory z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia. Do wniosku dołączono: kartę informacyjną przedsięwzięcia w formie papierowej oraz na nośniku CD, wraz z załącznikami wymienionymi w pkt. 1-4 tj.: wniosku.

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2016r., nr SKO.OŚW/428/647/16045/16/AK Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po rozpatrzeniu wniosku działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Żory – Doradcy Prezydenta Miasta Żory, wyłączyło Prezydenta Miasta Żory od załatwienia sprawy w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla opisanego powyżej przedsięwzięcia i wyznaczyło Prezydenta Miasta Rybnika –

do rozpatrzenia tej sprawy. W następstwie powyższego, pismem z dnia 21 listopada 2016r., Prezydent Miasta Żory przekazał do organu wyznaczonego tj. do Prezydenta Miasta Rybnika - wniosek strony wraz z aktami sprawy.

Pismem z dnia 7 grudnia 2016r., znak: Ek-I.6220.40.2016 działający z upoważnienia Prezydenta Miasta Rybnika, Naczelnik Wydziału Ekologii Urzędu Miasta Rybnika zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa linii technologicznej do przetwarzania komunalnych osadów ściekowych i innych odpadów organicznych metodą FuelCal w celu wyprodukowania nawozu mineralno – organicznego lub polepszacza gleby w Żorach – Roju”.

Pismami z dnia 7 grudnia 2016r., znak: Ek.I.6220.40.2016r organ I instancji wystąpił do organów współdziałających tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku z wnioskiem o wydanie opinii w sprawie w myśl przepisu art. 64 ustawy.

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2016r. nr sprawy SKO.OŚ/428/448/13553/17/KK organ prowadzący sprawę wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy- do dnia 28 lutego 2017r.

W dalszej kolejności organ I instancji podjął czynności wyjaśniające na okoliczność zgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Żory. W tym celu, pismem z dnia 8 grudnia 2016r. wystąpił do Wydziału Architektury Urzędu Miasta Rybnika o udzielenie wyjaśnień na w/w okoliczność. Odpowiedź na powyższe pismo została udzielona przez Naczelnika Wydziału Architektury Urzędu Miasta Rybnika w piśmie w dnia 19 grudnia 2016r.

Pismem z dnia 19 grudnia 2016r., znak: WOOŚ.4240.827.2016.AS3.1 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, odpowiadając na pismo organu I instancji z dnia 7 grudnia 2016r., stwierdził, że dla planowanego przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W przedmiotowym piśmie w/w organ określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 15 grudnia 2016r., znak: ONS-ZNS.523.30.2016 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rybniku wniósł o uzupełnienie karty informacyjnej przedsięwzięcia o informację dotyczącą odległości inwestycji od najbliższych budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży. Następnie w/w organ postanowieniem z dnia 15 grudnia 2016r., znak: ONS-ZNS.523.30.2016r. zawiadomił o niemożliwości załatwienia sprawy w terminie wynikającym z art. 64 ust. 4 ustawy, z uwagi na konieczność uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia.

W piśmie z dnia 21 grudnia 2016r., inwestor udzielił odpowiedzi na powyższe wezwanie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku. Przedmiotowa odpowiedź została przesłana przez inwestora do organu I instancji przy piśmie z dnia 22 grudnia 2016r. Następnie, pismem z dnia 28 grudnia 2016r., w/w pismo inwestora organ I instancji przesłał do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku.

Pismem z dnia 3 stycznia 2017r., organ I instancji w myśl art. 64 w związku z art. 74 ustawy nałożył na inwestora obowiązek przedłożenia karty informacyjnej przedsięwzięcia w myśl art. 62a ustawy.

Opinią sanitarną z dnia 4 stycznia 2017r., znak: ONS-ZNS.523.30.2016 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rybniku stwierdził konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, określając jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 10 stycznia 2017r. inwestor przedłożył do organu I instancji uzupełnioną kartę informacyjną przedsięwzięcia w 3 egzemplarzach oraz na nośniku CD (3 sztuki).

Pismami z dnia 12 stycznia 2017r., organ I instancji wystąpił ponownie do organów współdziałających tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku z wnioskiem odnośnie wyrażenia opinii w sprawie

obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 16 stycznia 2017r., znak: Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wyraził opinię odnośnie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, określając jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Z kolei Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rybniku pismem z dnia 17 stycznia 2017r., znak: ONS-ZNS.523.30.2016 podtrzymał swoje stanowisko w sprawie zawarte w opinii z dnia 4 stycznia 2017r.

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2017r., znak: Ek-I.6220.40.2016 organ prowadzący sprawę stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2017r. organ prowadzący sprawę zawiesił z urzędu postępowanie w sprawie - do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Przy piśmie z dnia 13 lutego 2017r. inwestor przedłożył w organie I instancji raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w formie papierowej (3 egzemplarze) oraz na nośniku CD (3 sztuki).

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2017r. organ I instancji podjął z urzędu postępowanie zawieszone postanowieniem z dnia 10 lutego 2017.

Pismem z dnia 21 lutego 2017r. organ I instancji wezwał stronę do uzupełnienia raportu o wskazane w tym wezwaniu informacje.

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2017r. organ I instancji wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy do dnia 31 maja 2017r.

Pismem z dnia 9 marca 2017r., znak: Ek-I.6220.40.2016 organ I instancji wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyłączenie organu tj. Prezydenta Miasta Rybnika i wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy. W uzasadnieniu w/w pisma wskazano, że oddziaływanie przedsięwzięcia obejmuje m.in. działkę oznaczoną nr 925/56. Właścicielem w/w nieruchomości jest Skarb Państwa- Kierownik Urzędu Rejonowego w Rybniku. W następstwie powyższego, postanowieniem z dnia 16 marca 2017r., nr SKO.OŚW/428/99/4037/17/BL, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wyznaczyło Prezydenta Miasta Racibórz do załatwienia przedmiotowej sprawy. Pismem z dnia 21 marca 2017r. Prezydent Miasta Rybnika przekazał do organu wyznaczonego, tj. do Prezydenta Miasta Racibórz akta sprawy.

Pismami z dnia 5 kwietnia 2017r. znak: OS.6220.10.2017 Prezydent Miasta Racibórz – jako organ I instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku z wnioskiem odnośniewydania opinii i uzgodnienia w sprawie. Do w/w pisma załączono m.in. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniem z dnia 6 marca 2017r. W odpowiedzi na powyższe, postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2017r., znak: ONS-ZNS.524.4.2017 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rybniku wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy – do dnia 5 czerwca 2017r. Z kolei Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach pismem z dnia 21 kwietnia 2017r. znak: WOOŚ.4242.43.2017.AS3.1 wezwał do przedłożenia uzupełnienia raportu.

Pismem z dnia 26 kwietnia 2017r., organ I instancji powiadomił inwestora o konieczności uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2017r., złożonym w organie I instancji Stowarzyszenie Zieloni z siedzibą w Katowicach zgłosiło swój udział w sprawie – jako podmiotu na prawach strony. W następstwie powyższego, organ I instancji obwieszczeniem z dnia 2 maja 2017r. w oparciu o przepis art. 44 ust. 1 ustawy stwierdził, że w/w podmiot nabył statut uczestnika postępowania na prawach strony.

Pismem z dnia 9 maja 2017r. inwestor udzielił wyjaśnień na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach. W następstwie powyższego, organ I instancji przesłał

w/w wyjaśnienia inwestora - do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach. Postanowieniem z dnia 29 maja 2017r., nr WOOS-4242.43.2017.AS3.2 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił jego warunki.

Pismem z dnia 12 maja 2017r. organ I instancji przesłał wyjaśnienia strony zawarte w piśmie z dnia 9 maja 2017r - do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku. Opinią sanitarną z dnia 5 czerwca 2017r., znak: ONS-ZNS.524.4.2017 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rybniku zaopiniował pozytywnie w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych realizację przedmiotowego przedsięwzięcia przy zachowaniu określonych w tej opinii warunków.

Zawiadomieniem z dnia 23 czerwca 2017r. organ I instancji powiadomił strony o zakończeniu postępowania w sprawie i o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym przed wydaniem decyzji w sprawie. O powyższym fakcie organ prowadzący sprawę zawiadomił pozostałe strony w formie obwieszczenia.

Decyzją nr 90/2017 z dnia 27 lipca 2017r. organ I instancji określił środowiskowe uwarunkowania dla wnioskowanego przez inwestora przedsięwzięcia. Z takim stanowiskiem organu nie zgodziły się strony i wniosły odwołanie.

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne wniesionych odwołań i stwierdziło że są one dopuszczalne. Następnie Kolegium przeszło do zbadania terminowości wniesionych odwołań i stwierdziło, że odwołania zostały złożone w terminie. Kolegium wyjaśnia przy tym, iż co do pozostałych odwołań wniesionych przez podmioty, które nie wykazały interesu prawnego w przedmiotowym postępowaniu, Kolegium wydało odrębne orzeczenia.

Dalej, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zgodnie z brzmieniem przepisu art. 105 § 1 k.p.a., cyt.: „Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Bezprzedmiotowość postępowania występuje wówczas, gdy brak jest któregoś z podmiotowych lub przedmiotowych elementów materialnego stosunku prawnego, w związku z czym nie można wydać decyzji rozstrzygającej sprawę co do istoty. W sytuacji takiej brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania sprawy lub brak jest podstaw do rozpoznania jej w drodze postępowania administracyjnego.

Postępowanie administracyjne może toczyć się jedynie w sytuacji, gdy ma swój „przedmiot”. W świetle ustaleń doktryny procesu administracyjnego oraz orzecznictwa sądowego przedmiot postępowania administracyjnego istnieje, jeśli zostaną spełnione łącznie następujące warunki: 1) w sprawie działa organ administracji publicznej, 2) organ ten jest właściwy do podjęcia rozstrzygnięcia w tej sprawie, 3) sprawa ma charakter indywidualny; 4) rozstrzygnięcie o sprawie następuje w formie decyzji administracyjnej, 5) w przepisach materialnego prawa administracyjnego zawarta jest norma kompetencyjna upoważniająca organ do podjęcia takiego rozstrzygnięcia, 6) nie zostało w sprawie podjęte ostateczne rozstrzygnięcie, 7) zrealizowany został pewien stan faktyczny odpowiadający generalnie hipotezie określonej w normie zawierającej normę kompetencyjną, 8) istnieje podmiot mogący być stroną postępowania, 9) podmiot ten dysponuje interesem prawnym w rozumieniu art. 28 k.p.a. (legitymacją procesową). 10) podmiot uprawniony do wszczęcia postępowania zgłosił inicjatywę w tym względzie (w przypadku postępowań wszczynanych na wniosek).

Postępowanie administracyjne staje się bezprzedmiotowe, gdy jeszcze przed wszczęciem postępowania nie istniał lub w toku postępowania odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej, zdefiniowanych w art. 1 pkt 1 k.p.a. Stwierdzenie przez organ braku właściwości do rozstrzygnięcia sprawy w drodze decyzji (czyli niezbędnej przesłanki określonej w art. 1 pkt 1 k.p.a.) oznacza, że organ ten nie ma podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania sprawy i rozstrzygnięcia o jej istocie.” (tak m.in. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 28 czerwca 2017 r., sygn. akt V SA/Wa 2139/16, Lex 2387994). Jednym z tych elementów jest istnienie właściwości organu do rozpoznania sprawy. Organ niewłaściwy nie jest prawnie legitymowany do rozstrzygnięcia o prawach i obowiązkach stron. Jeżeli w wyniku wadliwego ustalenia

właściwości organ wszczął postępowanie w sprawie to jest on zobowiązany do jego formalnego zakończenia w postaci wydania decyzji o jego umorzeniu.

W oparciu o materiał dowodowy sprawy Kolegium stwierdza, że zaskarżona decyzja z dnia 27 lipca 2017 r., Nr 90/2017, znak: OS.6220.10.2017 którą orzeczono w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa linii technologicznej do przetwarzania komunalnych osadów ściekowych i innych odpadów organicznych metodą FuelCal w celu wyprodukowania nawozu mineralno – organicznego lub polepszacza gleby w Żorach – Roju”, zlokalizowanego na działce ewidencyjnej nr 1354/150, obręb Rój k.m. 9 przy ul. Węglowej 1 w Żorach - została wydana przez organ niewłaściwy do podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie, z niżej opisanych względów.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że planowane przez inwestora przedsięwzięcie będzie zlokalizowane w Żorach, obręb ewidencyjny Rój, na nieruchomości oznaczonej jako działka nr 1354/150. Z uwagi na powyższą lokalizację, inwestor z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wystąpił do Prezydenta Miasta Żory – jako organu właściwego do załatwienia sprawy. Zgodnie bowiem z brzmieniem przepisu art. 75 ust. 1 pkt. 4 ustawy, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta. Prezydent Miasta Żory, po otrzymaniu przedmiotowego wniosku wystąpił do Kolegium z wnioskiem o wyłączenie organu i wyznaczenie innego organu z uwagi na okoliczność, że planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa – reprezentowanego przez Prezydenta Miasta Żory, tj. na działce oznaczonej nr 1354/150, obręb Żory Rój. Nadto w bezpośrednim sąsiedztwie przedmiotowej inwestycji znajdują się nieruchomości stanowiące własność Gminy Żory – reprezentowanej przez Prezydenta Miasta Żory. W oparciu o powyższe, Kolegium postanowieniem z dnia 16 listopada 2016r., nr SKO.OŚW/428/647/16045/16/AK wyłączyło Prezydenta Miasta Żory i wyznaczyło inny organ tj. Prezydenta Miasta Rybnika do załatwienia tej sprawy. Z kolei Prezydent Miasta Rybnika w toku prowadzonego postępowania, wystąpił do organu II instancji z wnioskiem o wyłączenie organu i wyznaczenie innego organu do załatwienia sprawy tj. wydania decyzji w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa linii technologicznej do przetwarzania komunalnych osadów ściekowych i innych odpadów organicznych metodą FuelCal w celu wyprodukowania nawozu mineralno – organicznego lub polepszacza gleby w Żorach – Roju”, zlokalizowanego na działce ewidencyjnej nr 1354/150, obręb Rój k.m. 9 przy ul. Węglowej 1 w Żorach – jako przesłankę stanowiącą podstawę wyłączenia wskazując na okoliczność oddziaływania planowanej inwestycji na działkę oznaczoną nr 925/56. Z załączonego do w/w wniosku wypisu z ewidencji gruntów wynikało, że nieruchomość ta położona w Żorach obręb ewidencyjny Rój o powierzchni 0,0727 ha stanowi własność Skarbu Państwa - Kierownika Urzędu Rejonowego w Rybniku. Kolegium postanowieniem z dnia 16 marca 2017r., nr SKO.OŚW/428/99/4037/17/BL, wyznaczyło Prezydenta Miasta Racibórz do załatwienia tej sprawy. Organ wyznaczony tj. Prezydent Miasta Racibórz przeprowadził postępowanie w sprawie i zakończył je wydając zaskarżoną decyzję.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wyjaśnia, że zgodnie z treścią przepisu art. 9 pkt. 3 nieobowiązującej już ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. z 1998r, Nr 32, poz. 176), ilekroć w ustawie jest mowa o terenowych organach administracji rządowej – należy przez to rozumieć organy rządowej administracji ogólnej i specjalnej. W myśl art. 36 ust. 1 tej ustawy, kierownicy urzędów rejonowych wykonują określone w ustawach szczególne zadania i kompetencje rządowej administracji ogólnej. Ust. 2 w/w przepisu określa, że minister właściwy do spraw administracji, po zasięgnięciu opinii wojewodów, określa, w drodze rozporządzenia, siedziby i terytorialny zasięg działania urzędów rejonowych. Terytorialny zasięg działania tych urzędów nie może naruszać granic gmin.

Przepis art. 47 w/w ustawy przewidywał, że wojewoda wykonuje kierownictwo i nadzór nad kierownikami urzędów rejonowych, wykorzystując uprawnienia i prezesowi Rady Ministrów i ministrom w stosunku do wojewody na podstawie niniejszej ustawy. Przepis art. 49 ust. 1 ustawy

stanowił, że jednostkami zasadniczego podziału terytorialnego stopnia podstawowego są gminy. W myśl ust. 2 w/w przepisu, jednostką zasadniczego podziału terytorialnego dla wykonywania administracji rządowej jest województwo. Pomocniczą jednostką tego podziału jest rejon administracyjny, tworzony w trybie i na zasadach określonych w art. 36 ust. 2.

Przepis art. 53 ust. 2 ustawy stanowił, że kierownicy urzędów rejonowych przejmują zadania i kompetencje terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej i ogólnej stopnia podstawowego, wykonywane z mocy ustaw szczególnych przez rejonowe organy administracji państwowej, jeżeli nie zostały one przekazane w odrębnych ustawach organom samorządu terytorialnego lub innym organom.

W myśl § 1 ust. 14 pkt 8 rozporządzenia Ministra –Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1995 r., w sprawie określenia siedzib i terytorialnego zasięgu działania urzędów rejonowych (Dz.U z 1995r., Nr 66, poz. 341), ustala się siedziby i terytorialny zasięg działania urzędów rejonowych. W województwie katowickim: Urząd Rejonowy w Rybniku dla gmin: Czerwionka – Leszczyny, Gaszowice, Jejkowice, Kornowac, Lyski i Świerklany oraz miast Rybnik i Żory.

Z dniem 1 stycznia 1999r., wskutek wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o wejściu w życie ustawy o samorządzie powiatowym, ustawy o samorządzie województwa oraz ustawy o administracji rządowej w województwie - ustawa z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej utraciła moc.

Zgodnie z brzmieniem art. 13 ustawy z dnia 13 października 1998 r., przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz.U z 1998r., Nr 133, poz. 872), z dniem 31 grudnia 1998 r. wygasają akty powołania kierowników urzędów rejonowych i ich zastępców.

Art. 14 ust. 1 w/w ustawy określa, że z dniem 1 stycznia 1999 r. istniejące w dniu 31 grudnia 1998 r.:

- 1) urzędy rejonowe oraz zamiejscowe jednostki urzędów rejonowych w tych miastach będących siedzibami władz powiatów, w których nie ma siedzib władz miasta na prawach powiatu, stają się starostwami powiatowymi,
- 2) urzędy rejonowe w miastach na prawach powiatu stają się starostwami powiatowymi powiatów mających siedziby swoich władz w tych miastach,
- 3) urzędy rejonowe w miastach na prawach powiatu, w których nie ma siedziby władz innego powiatu, wchodzą w skład urzędu miasta,
- 4) urzędy rejonowe nie wymienione w pkt 1-3 wchodzą w skład starostwa powiatowego powiatu, na którego obszarze miały siedziby.

W myśl ust. 2 w/w przepisu, z dniem 1 stycznia 1999 r. tworzy się starostwa powiatowe w miastach będących siedzibami władz powiatu, w których przed tym dniem nie było siedziby urzędu rejonowego lub zamiejscowej jednostki urzędu rejonowego.

Ust. 3 w/w artykułu stanowi, że dla obszaru miasta na prawach powiatu funkcję starostwa powiatowego pełni urząd miasta.

Przepis art. 94 ustawy stanowi z kolei, że do właściwości starosty przechodzą, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, jako zadania z zakresu administracji rządowej, określone w przepisach zadania urzędów rejonowych rządowej administracji ogólnej oraz zadania i kompetencje kierowników tych urzędów.

W oparciu o powyższe, Kolegium stwierdza, że w związku z wejściem w życie ustawy o samorządzie powiatowym utraciła moc ustawa z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. z 1998 r. Nr 32, poz. 176) i z dniem 1 stycznia 1999 r. przestały istnieć organy rządowej administracji ogólnej na szczeblu poniżej województwa, pojawiły się natomiast samorządowe powiaty, które zobowiązane zostały do wykonywania niektórych zadań w zakresie administracji rządowej, o ile zostały tak określone w ustawie. W związku z reformą administracji publicznej dotychczasowe urzędy rejonowe stały się starostwami powiatowymi (art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną - Dz. U. Nr 133, poz. 872).

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym funkcje organów powiatu w miastach na prawach powiatu sprawuje rada miasta oraz prezydent miasta. Natomiast stosownie do ust. 2 powołanego przepisu miasto na prawach powiatu jest gminą wykonującą zadania powiatu na zasadach określonych w tej ustawie. Żory są miastem na prawach powiatu zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1998 r. w sprawie utworzenia powiatów (Dz. U. z 1998 r. Nr 103, poz. 652). Jednocześnie Prezydent Miasta Żory jest organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami zgodnie z art. 11 ust. 1 w związku z art. 4 pkt. 9b¹ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tj. Dz. U. z 2018 r. Poz. 121, ze zm.), który stanowi, że organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami jest starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej o ile z przepisów tejże ustawy lub odrębnych ustaw nie wynika co innego.

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, że nieruchomość oznaczona geodezyjnie jako działka nr 925/56, obręb ewidencyjny Żory-Rój - jest położona w granicach administracyjnych miasta Żory - tj. miasta na prawach powiatu. Właścicielem tej nieruchomości jest Skarb Państwa. Z kolei organem reprezentującym w/w podmiot w oparciu o zacytowane powyżej przepisy ustaw - jest Prezydent Miasta Żory - jako stacio fisci Skarbu Państwa. Skoro zatem przedmiotowa nieruchomość nie znajduje się w granicach administracyjnych miasta Rybnika, bowiem jest położona w Żorach, Prezydent Miasta Rybnika nie był i nie jest nadal organem upoważnionym w myśl zacytowanego powyżej przepisu art. 11 ust. 1 w związku z art. 4 pkt. 9b¹ ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tj. Dz. U. z 2018 r. Poz. 121, ze zm.), do reprezentowania właściciela tej nieruchomości tj. Skarbu Państwa w przedmiotowym postępowaniu.

Podkreślić przy tym należy, że uwzględniając wniosek Prezydenta Miasta Rybnika i wyznaczając Prezydenta Miasta Racibórz do załatwienia przedmiotowej sprawy Kolegium działało w oparciu o przedłożone przez wnioskodawcę akta sprawy tj. dołączony do wniosku wypis z rejestru gruntów. Z dokumentu tego wynikało, że właścicielem działki oznaczonej nr geodezyjnym 925/56 jest Skarb Państwa-Kierownik Urzędu Rejonowego w Rybniku. W oparciu jedynie o wniosek Prezydenta Miasta Rybnika - Kolegium dokonało wyłączenia tego organu i wyznaczenia Prezydenta Miasta Racibórz do załatwienia tej sprawy. Dysponując jednakże całością materiału dowodowego w postępowaniu odwoławczym Kolegium doszło do odmiennych wniosków. W wyniku analizy akt sprawy Kolegium ustaliło bowiem, że zadania i kompetencje Kierowników Urzędów Rejonowych przeszły do właściwości starosty (Prezydenta Miasta na prawach powiatu). W rozpatrywanej sprawie do - Prezydenta Miasta Żory. Z tego względu wyznaczenie Prezydenta Miasta Racibórz do załatwienia tej sprawy było błędne.

Zgodnie z poglądami doktryny prawa i stanowiskiem sądów administracyjnych, które Kolegium w pełni podziela wskazać należy, że wyznaczenie przez organ wyższego stopnia innego podległego organu do załatwienia danej sprawy następuje w formie postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie. Jednocześnie Kolegium wskazuje, że zanegowanie tego postanowienia może nastąpić wyłącznie w odwołaniu od decyzji, o ile zostanie wniesione. Postanowienie wiąże organ wyznaczony, co oznacza, iż nie może on skutecznie uchylić się od podjęcia czynności w tej sprawie.

Zauważyć należy, że postanowienie o wyznaczeniu organu do załatwienia sprawy jest aktem procesowym, którego wydanie jest uprawnieniem organu wyższego stopnia do delegowania kompetencji do załatwienia konkretnej sprawy w ściśle określonej sytuacji (wyłączenia z mocy prawa organu bezpośrednio mu podlegającego). Jest to więc akt administracyjny ściśle związany z konkretnym postępowaniem administracyjnym i tym samym wywierający skutek w tym konkretnym postępowaniu, prowadzonym w konkretnej sprawie administracyjnej powstałej na gruncie określonego stanu faktycznego i prawnego. Procesowy charakter takiego postanowienia powoduje, że związanie wyrażonym w nim stanowiskiem zasadniczo nie może wykraczać poza ramy danego postępowania administracyjnego i tym samym wykluczone jest rozciąganie skutków wynikających z takiego postanowienia na kwestie pozostające poza jego zakresem. Zauważyć przy tym należy, że moc

wiążąca postanowienia wydanego w trybie art. 26 § 2 k.p.a. rozciąga się na kwestię "rozstrzygniętą" tym postanowieniem, nie zaś na okoliczności prawne i faktyczne w nim stwierdzone. Jeżeli bowiem przyjęty za podstawę przy wydawaniu tego aktu procesowego stan faktyczny i prawny sprawy ulegnie w toku postępowania istotnym zmianom (lub organ stwierdzi nieprawidłowość ustaleń w tym zakresie), to nie można przyjąć, iż jest ono aktualne i tym samym w dalszym ciągu (w tym nowym, zmienionym stanie faktycznym lub prawnym sprawy) wiąże ono uczestników postępowania (w tym organy administracji), bowiem jego skutki rozciągają się tylko i wyłącznie w danym postępowaniu administracyjnym, zaś obowiązek kontroli jego aktualności dotyczy całego toku tego postępowania, niezależnie od jego stadium. Kwestią procesową, która podlega "rozstrzygnięciu" postanowieniem wydanym na podstawie art. 26 § 2 k.p.a. jest delegowanie kompetencji do załatwienia określonej sprawy, którą to kompetencję nabywa z mocy prawa organ wyższego stopnia nad organem podlegającym wyłączeniu i według uznania przenosi ją na inny podległy sobie organ. Natomiast podstawą tego postanowienia jest ustalenie, że w tej konkretnej sprawie wystąpiły przesłanki wyłączenia z mocy prawa organu administracji. Okoliczność ta należy więc do sfery stanu faktycznego danej sprawy ustalonego m.in. w oparciu o dokonaną interpretację stosowanych w tej sprawie przepisów prawa. (tak m.in. WSA w Krakowie w wyroku z dnia 13 grudnia 2013r, sygn. akt II SA/Kr 960/13, opublikowanym w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Stwierdzić zatem należy, że Prezydent Miasta Racibórz, jako organ wyznaczony do załatwienia przedmiotowej sprawy - w oparciu o postanowienie Kolegium z dnia 16 marca 2017r., nr SKO.OŚW/428/99/4037/17/BL co prawda był związany w/w postanowieniem Kolegium, jednakże to „związanie” nie zwalniało tego organu od podjęcia działań zgodnie z wymogami k.p.a. oraz przepisów szczególnych. Prezydent Miasta Racibórz jako organ delegowany wyznaczeniem Kolegium, otrzymując zatem postanowienie Kolegium wyznaczające go do załatwienia sprawy winien był przeanalizować akta sprawy i zbadać w pierwszej kolejności swoją właściwość delegacyjną do załatwienia tej sprawy. Tymczasem taka okoliczność nie miała miejsca. Co potwierdza materiał dowodowy sprawy - organ ten przeprowadził postępowanie w sprawie z pominięciem powyższej kwestii i wydał decyzję. Wobec zatem braku badania przez organ delegowany swojej właściwości do załatwienia przedmiotowej sprawy – obowiązek w tym zakresie przeszedł na organ odwoławczy. Kolegium na podstawie całości akt sprawy doszło do przekonania, że nie było podstaw do wyłączenia Prezydenta Miasta Rybnika i wyznaczenia Prezydenta Miasta Racibórz do załatwienia tej sprawy. Z tej przyczyny koniecznym stało się uchylene zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania organu I instancji na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt. 2 w związku z art. 105 § 1 k.p.a. – z uwagi na jego bezprzedmiotowość. Stosownie do treści przepisu art. 138 § 1 pkt. 2 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję umarza postępowanie organu I instancji w całości lub w części. Stosownie natomiast do treści wyżej cytowanego przepisu art. 105 § 1 k.p.a., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie dnia 19 lutego 2008 r. (sygn. akt IV SA/Wa 1885/07, Lex nr 510801), sąd ten wskazał, cyt.: „(...) gdy niewłaściwość organu pierwszoinstancyjnego do rozstrzygnięcia sprawy dostrzeżona zostanie przez organ drugoinstancyjny w procedurze odwoławczej, mającej zastosowanie także do procedury ponownego rozpatrzenia sprawy w trybie art. 127 § 3 k.p.a., to organ drugoinstancyjny zobowiązany jest w takim przypadku - działając w granicach procesowych wyznaczonych art. 138 k.p.a.- uchylić rozstrzygnięcie pierwszoinstancyjne i umorzyć postępowanie przed organem pierwszej instancji, jako przed organem niewłaściwym do wszczęcia i prowadzenia takiego postępowania, i następnie postanowić o dalszym losie prawnym wniosku, z którego to postępowanie się toczyło, stosownie do ustalonej właściwości organu w jego rozpatrzeniu. Przedstawiona dyspozycja dla organu drugiej instancji określona została w art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., w którym wskazano na dopuszczalność uchylene rozstrzygnięcia pierwszej instancji i umorzenia postępowania w pierwszej instancji. Przepis art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. nie określa jednak

przesłanek dopuszczających umorzenie postępowania administracyjnego, dlatego dopuszczalność umorzenia postępowania w tym względzie należy ocenić przede wszystkim przez pryzmat przesłanki określonej w art. 105 § 1 k.p.a., z którego to przepisu wynika, iż postępowanie podlega umorzeniu, gdy z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego może natomiast wynikać z przyczyn materialnoprawnych lub procesowych. Procesową zaś przyczyną bezprzedmiotowości postępowania jest niewłaściwość organu administracji do jego wszczęcia, prowadzenia i w konsekwencji wydania rozstrzygnięcia. Na konieczność umorzenia postępowania pierwszoinstancyjnego sygn. akt IV SA/Wa 1885/07 przez organ drugiej instancji z powodu niewłaściwości organu pierwszej instancji wskazuje się przy tym zarówno w doktrynie (np. Kodeks postępowania administracyjnego z komentarzem, B. Adamiak i J. Borkowski, Wydawnictwo C.H. Beck Warszawa 2006, str. 611), jak i w dotychczasowym orzecznictwie sądowoadministracyjnym (np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 września 2000 r. sygn. akt I SA 242/99, Lex nr 77615).

W rozpatrywanej sprawie postępowanie stało się bezprzedmiotowe już na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego przed Prezydentem Miasta Racibórz, a obowiązkiem organu administracji publicznej jest w takiej sytuacji umorzenie postępowania. Bezprzedmiotowość postępowania w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a. wiąże się z brakiem możliwości merytorycznego rozpoznania sprawy, co występuje między innymi w przypadku, gdy wszczęte postępowanie toczy się przed organem niewłaściwym. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 lipca 2016 r., (sygn. akt II OSK 2780/14, Lex nr 2165356), Sąd ten podkreślił, cyt.: „Stwierdzenie niewłaściwości organu pierwszej instancji do rozpatrzenia sprawy skutkować musi umorzeniem postępowania jako bezprzedmiotowego, którego dokonuje organ pierwszej instancji na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. lub organ odwoławczy na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. Nie powinno budzić wątpliwości to, że jeżeli organ pierwszej instancji uznając błędnie swą właściwość w sprawie zakończył postępowanie decyzją wydaną na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. to nie ma potrzeby jej uchylecia z tej przyczyny, że dopiero organ odwoławczy dostrzegł naruszenie przepisów o właściwości. Zastosowanie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. byłoby konieczne w takim przypadku gdyby, organ pierwszej instancji zakończył postępowanie decyzją merytoryczną rozstrzygającą sprawę co do jej istoty. (...)”. Taka sytuacja miała miejsce w sprawie, stąd koniecznym jest wydanie decyzji w trybie w/w przepisu art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. w związku z art. 105 § 1 k.p.a. Jednocześnie organ II instancji dostrzegając powyższą wadliwość jest zobligowany do umorzenia postępowania w sprawie. Jak to bowiem zostało wyrażone w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 17 maja 2018 r. (sygn. akt IV SA/Gl 1030/17, Lex nr 2507660), cyt.: „(...) pozostawienie w obrocie decyzji dotkniętej wadą kwalifikowaną i zaakceptowanie pierwszoinstancyjnego załatwienia sprawy przez organ niewłaściwy wyczerpuje przesłankę rażącego naruszenia prawa, art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. Jedynym prawidłowym sposobem zakończenia postępowania zainicjowanego przez organ niewłaściwy jest jego umorzenie, ponieważ postępowanie jest bezprzedmiotowe; w żadnym przypadku nie może zakończyć się merytorycznym rozstrzygnięciem odpowiadającym prawu. (...)”.

W konsekwencji umorzenia przedmiotowego postępowania Prezydent Miasta Racibórz winien podjąć dalsze czynności w sprawie, w szczególności organ ten winien przekazać sprawę do organu właściwego. Podkreślić przy tym należy, że czynności postępowania przeprowadzone przez Prezydenta Miasta Racibórz wymagają zatem stosownego powtórzenia przez organ właściwy w sprawie.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia

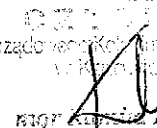
W tym stanie rzeczy orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

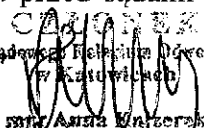
Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 k.p.a., jest ostateczna.

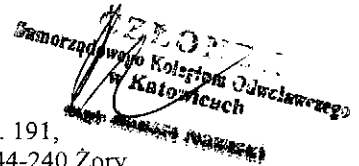
Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2018 r. Poz. 1302).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200,00 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2018 r. Poz. 1302).


mgr Andrzej Kozłowski
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach


mgr Aneta Wątrzeb
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach


Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Otrzymują:

1. TPŚ Sp. z o.o., ul. Nakło 1, 44-180 Kotulin,
2. Śląska Kampania Przemysłowa STEF-POL Sp. z o.o., ul. Sportowa 54, 44-200 Rybnik,
3. Stowarzyszenie Zieloni z siedzibą w Katowicach, ul. Wolności 293, 41-800 Zabrze, skr. 191,
4. Gmina Żory-reprezentowana przez Prezydenta Miasta Żory, Al. Wojska Polskiego 25, 44-240 Żory,
5. Skarb Państwa – reprezentowany przez Prezydenta Miasta Żory, Al. Wojska Polskiego 25, 44-240 Żory,
6. Przedsiębiorstwo GAMP Sp. z o.o., ul. Węglowa 11, 44-240 Żory,
7. Zakład Produkcji Ciepła „Żory”. Sp. z o.o., ul. Węglowa 11, 44-240 Żory,
8. GEO-WIERT Sp. z o.o., ul. Węglowa 11, 44-240 Żory,
9. „EKO-ŻORY” Sp. z o.o., ul. Węglowa 11, 44-240 Żory,
10. Przedsiębiorstwo „EKO-BUD” Sp. z o.o., ul. Węglowa 5, 44-240 Żory,
11. Ad Acta Sp. z o.o., ul. Węglowa 11, 44-240 Żory,
12. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Rybnik, ul. Kościuszki 36, 44-240 Rybnik,
13. Przedsiębiorstwo EKO-JAS Sp. z o.o., ul. Węglowa 11, 44-240 Żory,
14. Krystian Zdziebło, przedsiębiorca prowadzący działalność pod nazwą Węglobud Krystian Zdziebło,
15. Magdalena Zięba,
16. Justyna Zięba,
17. Leszek Zięba,
18. Krzysztof Zięba,
19. Grażyna Wilk i Leszek Wilk,
20. Michał Świerkot,
21. Jan Świerkot i Maria Świerkot,
22. Natalia Krzyżkowska,
23. Zbigniew Krzyżkowski i Elżbieta Krzyżkowska,
24. Kamil Wyglenda,
25. Władysław Łukasiewicz,
26. Józef Wiktorzak,
27. Grzegorz Czech,
28. Franciszek Ancygier, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „Ancygier” Franciszek Ancygier,
29. Pozostałe strony postępowanie poprzez obwieszczenie x 2,
30. Prezydent Miasta Racibórz, ul. Stefana Batorego, 47 – 400 Racibórz,
31. aa – BE 10

- adresy osób od poz. 14 do poz. 28 na osobnym rozdzielniku w aktach sprawy.

Do wiadomości:

1. Skarb Państwa-Prezydent Miasta Rybnika, ul. Bolesława Chrobrego 2, 44-200 Rybnik,